Dosarul nr. 2-988/2026
PIGD 2-26008470-12-2-26012026

H O T Ă R Â R E
în numele legii

4 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Marianna Boico, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Mobstudio-SV” împotriva Elizavetei Dobrea cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

ÎN FAPT

1. La 26 ianuarie 2026, Societatea cu Răspundere Limitată „Mobstudio-SV” (în continuare - S.R.L. „Mobstudio-SV”, reclamanta), prin reprezentantul său, avocatul Andrei Baș, a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cerere de chemare în judecată împotriva Elizavetei Dobrea (Vornicoglo) (în continuare - pârâta) cu privire la încasarea datoriei contractuale, a penalității contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. Obiectul acțiunii îl constituie executarea silită a obligației pecuniare izvorâte din contractul de furnizare a mobilei la comandă, încheiat la 17 februarie 2023 între reclamantă, în calitate de furnizor, și pârâtă, în calitate de client.
3. Prin cererea de chemare în judecată reclamanta a solicitat:
   → admiterea cererii de chemare în judecată în procedură generală;
   → încasarea din contul Elizavetei Dobrea (Vornicoglo), în beneficiul S.R.L. „Mobstudio-SV”, a datoriei contractuale în sumă de 17.541 lei;
   → încasarea din contul Elizavetei Dobrea (Vornicoglo), în beneficiul S.R.L. „Mobstudio-SV”, a penalității contractuale în sumă de 17.541 lei;
   → încasarea cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat în mărime de 1.454 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5.000 lei.
4. Temeiul de fapt al pretențiilor îl constituie, potrivit cererii de chemare în judecată, neexecutarea de către pârâtă a obligației de achitare a celei de-a doua tranșe a prețului convenit prin contractul din 17 februarie 2023, în condițiile în care, la 3 aprilie 2023, bunurile comandate au fost livrate la adresa indicată de client, iar acesta a refuzat semnarea actului de predare-primire și achitarea sumei restante.
5. Potrivit fișei de repartizare a cererii, la 26 ianuarie 2026, ora 15:24, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, cererea de chemare în judecată a fost repartizată în mod aleatoriu spre examinare judecătorului Marianna Boico.

6. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 28 ianuarie 2026 a fost respinsă, ca neîntemeiată, solicitarea S.R.L. „Mobstudio-SV” privind examinarea cererii de chemare în judecată în procedură generală și a fost acceptată spre examinare cererea de chemare în judecată conform procedurii de examinare a cererilor cu valoare redusă. Prin aceeași încheiere s-a dispus expedierea către pârâtă a copiilor acțiunii și ale înscrisurilor anexate, i s-a propus pârâtei să prezinte instanței referința și copiile înscrisurilor necesare în termen de 30 de zile calendaristice (termen de decădere) calculate de la data recepționării cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, i s-a adus la cunoștință că neprezentarea referinței în termenul indicat nu împiedică examinarea cauzei, aceasta urmând a fi soluționată în baza materialelor existente la dosar, iar participanților la proces li s-a adus la cunoștință că soluționarea cererii va avea loc la 4 mai 2026, unipersonal, în lipsa părților, după expirarea termenelor stabilite pentru depunerea referinței și a probelor suplimentare.
7. Pe parcursul examinării cauzei pretențiile reclamantei nu au fost modificate, concretizate sau completate, cerere reconvențională nu a fost depusă, iar solicitări de examinare a cauzei în ședință publică nu au fost formulate de niciuna dintre părți.

POZIȚIA RECLAMANTULUI

8. Reclamanta a invocat că la 17 februarie 2023 între S.R.L. „Mobstudio-SV”, în calitate de furnizor, și Elizaveta Dobrea (Vornicoglo), în calitate de client, a fost încheiat contractul de furnizare a mobilei la comandă, obiectul căruia, potrivit pct. 2.1, îl constituie livrarea la comanda clientului a mobilierului în cantitățile și la prețurile prevăzute în specificația (anexa la contract) și/sau desenele, schițele ce fac parte integrantă din contract.
9. A arătat că, potrivit pct. 3.1 al contractului, valoarea acestuia constituie 42.490 lei și include valoarea bunurilor, costurile de transport la locul destinației, ridicarea la etaj și asamblarea, iar potrivit pct. 4.1 plata se efectuează astfel: avans de plată - 20.039 lei, la data semnării contractului, și rest de plată - 22.451 lei, la data livrării mobilei și semnării actului de predare-primire a mobilei.
10. A susținut că la momentul semnării contractului pârâta a achitat avansul în sumă de 20.039 lei, urmând ca restul sumei să fie achitat la data livrării mobilei.
11. A invocat că, potrivit anexei nr. 1 la contract - specificația, pârâta a comandat canapeaua de colț „Milano”, la prețul de 37.580 lei, și puful „Milano”, la prețul de 4.910 lei.
12. A relatat că la 3 aprilie 2023, în ziua livrării, după instalarea mobilei, angajații S.R.L. „Mobstudio-SV” au solicitat semnarea actului de predare-primire și achitarea restului sumei, însă pârâta a refuzat și a plecat, fără a achita suma restantă și fără a recepționa puful „Milano”, invocând că se grăbește și va achita ulterior.
13. Prin urmare, întrucât pârâta a recepționat doar canapeaua de colț „Milano”, în valoare de 37.580 lei, reclamanta a arătat că suma datorată constituie 17.541 lei (37.580 lei - 20.039 lei).

14. Reclamanta a mai invocat că, în urma mai multor încercări de recuperare a sumei restante, pârâta s-a eschivat constant de la executarea obligațiilor contractuale de achitare a prețului pentru mărfurile livrate; că la 5 mai 2023, în cadrul Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, a fost înregistrată plângerea avocatului Victor Coda privind acțiunile pretins ilegale ale pârâtei, iar prin ordonanța procurorului adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef-adjunct al Oficiului Buiucani, Gheorghe Mihăilă, din 23 iunie 2023, plângerea a fost respinsă ca neîntemeiată, astfel încât unica soluție rămasă a fost înaintarea unei acțiuni civile.
15. A susținut că, în scopul recuperării creanței pe cale amiabilă, la 29 decembrie 2025, la adresa de domiciliu declarată de pârâtă în cadrul cauzei penale - mun. Chișinău, str. ***** - și la adresa la care a avut loc livrarea conform contractului - mun. Chișinău, str. ***** - a fost expediată somația privind achitarea datoriei contractuale în mărime de 17.541 lei, în termen de 3 zile calendaristice de la recepționarea acesteia, însă, potrivit adeverințelor poștale, ambele scrisori s-au reîntors la oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat”.
16. Reclamanta a mai invocat că adresa din str. ***** a fost declarată de pârâtă prin declarația depusă în adresa șefului SUP a I.P. Buiucani, fiind atenționată despre prevederile art. 352[1] din Codul penal privind răspunderea pentru declarații false, și că prin aceleași declarații pârâta a recunoscut existența raportului juridic contractual și a datoriei, fiind achitat doar avansul în sumă de 20.039 lei.
17. Cu privire la penalitate, reclamanta a invocat pct. 9.2 al contractului, potrivit căruia, în cazul neplății la timp a bunurilor comandate în maxim 3 zile, clientul va plăti penalizări de 0,5% din obligația neexecutată pentru fiecare zi de întârziere. A arătat că pentru perioada 7 aprilie 2023 - 12 ianuarie 2026 penalitatea contractuală constituie 88.752 lei (1.012 zile de întârziere × 87,7 lei penalitate pentru o zi), însă, întrucât penalitatea astfel calculată depășește considerabil cuantumul creanței, a considerat echitabil să solicite încasarea penalității în limita datoriei contractuale, respectiv în sumă de 17.541 lei.
18. În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 901 alin. (1) și (5) și art.912 alin. (1) din Codul civil, iar în privința cheltuielilor de judecată - pe prevederile art. 94 și 96 din Codul de procedură civilă.
19. Împuternicirile reprezentantului au fost confirmate prin mandatul avocatului Andrei Baș, seria MA nr. 2355183 din 24 decembrie 2025.

POZIȚIA PÂRÂTULUI

20. Instanța reține că, în vederea comunicării către pârâta Elizaveta Dobrea (Vornicoglo) a cererii de chemare în judecată, a înscrisurilor anexate și a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 28 ianuarie 2026, actele menționate au fost expediate, la 20 februarie 2026, prin intermediul serviciului poștal, la adresele: str.*****,*****, și str. *****. Corespondența a fost restituită instanței cu mențiunea factorului poștal

„nereclamat”, potrivit avizelor de recepție nr.DS8025335562AS și, respectiv, nr. DS8025335563AS (f.d. 39-42).

21. De asemenea, la 28 ianuarie 2026, cererea de chemare în judecată a fost transmisă prin intermediul aplicației Viber, la numărul de telefon indicat în contractul încheiat între părți (f.d. 35-36).
22. Ulterior, la 19 martie 2026, pârâta s-a prezentat la sediul instanței, a luat cunoștință de materialele cauzei și a primit actele pe suport de hârtie, fapt confirmat prin recipisa anexată la dosar (f.d. 44-45).
23. Prin încheierea din 28 ianuarie 2026, comunicată pârâtei odată cu cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, acesteia i s-a propus să prezinte referința și copiile înscrisurilor necesare în termen de 30 de zile calendaristice de la data recepționării actelor și i s-a adus la cunoștință, în mod expres, că neprezentarea referinței în termenul indicat nu împiedică examinarea cauzei, aceasta urmând a fi soluționată în baza materialelor existente la dosar, precum și că soluționarea cererii va avea loc la 4 mai 2026, unipersonal, în lipsa părților.
24. Cu toate acestea, în termenul acordat pârâta nu a prezentat referință și nu a comunicat instanței o poziție scrisă asupra pretențiilor formulate, nu a depus probe, nu a înaintat cerere reconvențională și nu a solicitat examinarea cauzei în ședință publică.
25. În aceste condiții, în temeiul art. 276⁴ alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța a procedat la examinarea cauzei în baza materialelor anexate la dosar, astfel cum s-a dispus prin încheierea de acceptare spre examinare din 28 ianuarie 2026, fapt despre care pârâta a fost notificată.
26. Totodată, instanța reține că, deși pârâta nu a prezentat referință, la materialele dosarului se regăsește declarația olografă semnată de Elizaveta Dobrea, depusă în adresa șefului SUP a I.P. Buiucani, comisar-șef Vladimir Petco, în care aceasta expune propria versiune asupra circumstanțelor de fapt ale raportului contractual dedus judecății, arătând, în esență, că a refuzat achitarea restului de preț din motivul că livrarea comenzii nu a fost integrală, elementul moale lipsind la livrare, și că cu angajații furnizorului ar fi existat o înțelegere privind achitarea celei de-a doua tranșe la livrarea celei de-a doua părți a comenzii. Fiind un înscris aflat la dosar, administrat ca probă de însăși reclamanta, acest act a fost supus aprecierii instanței, iar argumentele de fapt pe care le conține au fost examinate în partea motivată a prezentei hotărâri.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Articolul 774 alin. (1) din Codul civil:

„În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.”

28. Articolul 775 alin. (1) din Codul civil:

„Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.”

29. Articolul 776 din Codul civil:

„Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.”

30. Articolul 995 alin. (1) și (2) din Codul civil:

„(1) Contractul este complex dacă cuprinde: a) două sau mai multe elemente care corespund contractului numit; sau b) unele elemente care corespund contractului numit şi alte elemente care corespund contractului nenumit.
(2) În măsura în care nu contravin naturii şi scopului contractului complex, dispoziţiile legale aplicabile fiecărui contract numit sau nenumit relevant se vor aplica în mod corespunzător elementelor respective ale contractului complex şi drepturilor şi obligaţiilor rezultate din acesta.”

31. Articolul 996 din Codul civil:

„Contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părţilor, dacă legea nu prevede altfel.”

32. Articolul 1108 alin. (1) din Codul civil:

„Prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.”

33. Articolul 1116 din Codul civil:

„Cumpărătorul este obligat să efectueze acţiuni care, în conformitate cu uzanţele, sînt necesare din partea lui pentru garantarea predării şi primirii bunului dacă legea sau contractul nu prevede altfel.”

34. Articolul 1352 din Codul civil:

„(1) Prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părţi (client), iar aceasta se obligă să recepţioneze lucrarea şi să plătească preţul convenit.
(2) Obiectul contractului de antrepriză poate fi atît producerea sau transformarea unui bun, cît şi obţinerea unor alte rezultate prin efectuarea de lucrări.”

35. Articolul 901 alin. (1), (2) și (5) din Codul civil:

„(1) Atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; [...]
(2) Dacă debitorul demonstrează că neexecutarea obligaţiei este justificată, creditorul poate recurge la oricare din mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin.(1), cu excepţia executării silite în natură şi plăţii de despăgubiri. [...]
(5) Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.”

36. Articolul 912 alin. (1) din Codul civil:

„Creditorul are dreptul de a obţine plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadenţă.”

37. Articolul 914 alin. (1) și (4) din Codul civil:

„(1) Creditorul care este ţinut să execute obligaţia corelativă în acelaşi moment în care debitorul îşi execută obligaţia sau după acel moment are dreptul de a suspenda executarea obligaţiei corelative pînă cînd debitorul s-a oferit să execute sau a executat. [...]

(4) Dreptul de a suspenda conform prezentului articol se referă la întreaga obligaţie sau doar la o parte din ea, după cum este rezonabil conform circumstanţelor.”

38. Articolul 947 alin. (1), (2), (3) și (5) din Codul civil:

„(1) Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).
(2) Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă.
(3) Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. [...]
(5) Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligaţiei este justificată.”

39. Articolul 948 din Codul civil:

„Clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancţiunea nulităţii absolute.”

40. Articolul 949 alin. (1) din Codul civil:

„Dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii. Nu se poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestaţiei şi nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligaţiei.”

41. Articolul 953 alin. (1) din Codul civil:

„În cazuri excepţionale, luîndu-se în considerare toate împrejurările, instanţa de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalităţii disproporţionat de mari. La reducerea penalităţii, trebuie să se ţină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci şi de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului.”

42. Articolul 87 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Valoarea acţiunii se determină: a) din suma cerută - în acţiunile pentru plata unei sume.”

43. Articolul 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.”

44. Articolul 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.
(1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.”

45. Articolul 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.”

46. Articolul 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. [...]
(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.”

47. Articolul 121 din Codul de procedură civilă:

„Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.”

48. Articolul 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Sentinţa pronunţată de instanţa judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanţa chemată să se pronunţe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunţat sentinţa numai dacă aceste acte au avut loc şi numai în măsura în care au fost săvîrşite de persoana în cauză.”

49. Articolul 130 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. [...]
(3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.
(4) Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.”

50. Articolul 137 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Se consideră înscris orice document, act, convenţie, contract, certificat, scrisoare de afacere ori scrisoare personală, alt material expus în scris cu litere, cifre, semne grafice, precum şi primit prin fax, poştă electronică ori prin alt mijloc de comunicare sau în alt mod ce permite citirea informaţiei care se referă la circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei şi care pot confirma veridicitatea lor.”

51. Articolul 239 din Codul de procedură civilă:

„Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.”

52. Articolul 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. [...]
(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.”

53. Articolul 276^2 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.
Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale.”

54. Articolul 276³ alin. (1) din Codul de procedură civilă:
„Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.”

55. Articolul 276⁴ alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură civilă:
„Instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.
Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.
Hotărîrea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.”

56. Articolul 255 din Codul de procedură civilă:
„Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă, cu excepția hotărârilor judecătorești prevăzute la art.256. După expirarea termenului prevăzut de prezentul articol sau a termenului stabilit în conformitate cu prevederile art.256 alin.(1¹), creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.”

57. Articolul 2 alin. (4) din Legea taxei de stat nr. 213/2023:
„Taxa de timbru constituie 200 de lei.”

58. Articolul 7 alin. (1) lit. a) din Legea taxei de stat nr. 213/2023:
„Suma de bani plătită în calitate de taxă de stat se restituie, parţial sau integral, în cazul în care: a) a fost plătită o sumă de bani mai mare decât taxa stabilită (se restituie suma plătită în plus).”

59. Punctul 1.1.2 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023:
„cuantumul taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, dacă valoarea acțiunii este de 5001-50000 lei: „250 lei + 4% din valoarea acţiunii care depăşeşte 5001 lei”.

APRECIEREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ

60. Examinând materialele cauzei și apreciind probele administrate în ansamblul și interconexiunea lor, instanța reține că cererea de chemare în judecată este întemeiată și urmează a fi admisă integral, pentru considerentele ce urmează.

Obiectul cauzei, cadrul procesual şi obiectul probațiunii

61. În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberare instanța apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă și admisibilitatea acțiunii. Pornind de la această normă, instanța stabilește, în primul rând, obiectul cauzei și obiectul probațiunii.
62. Obiectul cauzei îl constituie două pretenții patrimoniale distincte, izvorâte din același raport contractual: încasarea datoriei contractuale în sumă de 17.541 lei, reprezentând partea neachitată a prețului bunului efectiv livrat, și încasarea penalității contractuale în sumă de 17.541 lei, pentru întârzierea executării obligației pecuniare, la care se adaugă cererea accesorie de compensare a cheltuielilor de judecată.

63. Potrivit art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanță pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și de la normele de drept material și procedural aplicabile. În consecință, instanța determină ca aparținând obiectului probațiunii următoarele împrejurări: existența și conținutul raportului contractual dintre părți; executarea de către reclamantă a obligației de livrare; cuantumul prețului achitat și al celui rămas neachitat; scadența obligației de plată; existența sau inexistența unei justificări a neexecutării; existența, valabilitatea și întinderea clauzei penale; realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil al cheltuielilor de judecată pretinse.
64. Cauza a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, care, potrivit art. 276³ alin.(1) din Codul de procedură civilă, este scrisă. Chestiunea procedurii aplicabile a fost soluționată prin încheierea din 28 ianuarie 2026, prin care solicitarea reclamantei de examinare a cauzei în procedură generală a fost respinsă ca neîntemeiată, reținându-se că valoarea creanței principale - 17.541 lei - se situează sub plafonul prevăzut de art. 276² alin.(1) din Codul de procedură civilă, că penalitatea solicitată are caracter accesoriu și, potrivit normei exprese, nu influențează calificarea cererii, iar excluderile prevăzute de art.276² alin. (2) din Codul de procedură civilă nu sunt incidente în speță.
65. Întrucât pârâta nu a depus referință în termenul de decădere acordat, cauza a fost soluționată în baza materialelor anexate la dosar, în temeiul art. 276⁴ alin. (2) din Codul de procedură civilă. Instanța subliniază că această împrejurare nu are valoarea unei recunoașteri a acțiunii și nu degrevează reclamanta de sarcina probațiunii instituită de art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Pretențiile au fost, prin urmare, verificate pe fond, prin raportare la probele administrate.

Aprecierea probelor și circumstanțele de fapt stabilite de instanță

66. Din contractul de furnizare a mobilei la comandă din 17 februarie 2023, încheiat la Chișinău între „MOBSTUDIO-SV" S.R.L., IDNO 1014600021106, cu sediul în or.Bucovăț, str.Livezilor 12, reprezentată de directorul Vladimir Smirnov, în calitate de FURNIZOR, și Elizaveta Vornicoglo, cu domiciliul în mun. Chișinău, str. ***** Buiucani, în calitate de CLIENT, instanța stabilește următoarele clauze relevante:
    (1) pct. 2.1: obiectul contractului îl constituie livrarea la comanda clientului a mobilierului în cantitățile și la prețurile prevăzute în specificația (anexa la contract) și/sau desenele, schițele ce fac parte integrantă din contract;
    (2) pct. 3.1: valoarea contractului este de 42.490 lei și include valoarea bunurilor, costurile de transport la locul destinației, ridicarea la etaj și asamblarea;
    (3) pct. 4.1: plata se efectuează prin virament bancar sau în numerar, în favoarea furnizorului, astfel: avans de plată - 20.039 lei, la data semnării contractului, în numerar, și rest de plată - 22.451 lei, la data livrării mobilei și semnării actului de predare-primire a mobilei;
    (4) pct. 5.1: după sosirea bunurilor la locul de destinație se efectuează recepția cantitativă și calitativă a mobilierului;

(5) pct. 6.2.1: mobilierul rămâne proprietatea furnizorului până la achitarea integrală a obligațiilor financiare ale clientului;
(6) pct. 7.1: data de livrare pentru bunurile cuprinse în contract este 24 martie 2023, care se calculează după primirea avansului de plată indicat la pct. 4.1;
(7) pct. 9.2: în cazul neplății la timp a bunurilor comandate în maxim 3 zile, clientul va plăti penalizări de 0,5% din obligația neexecutată pentru fiecare zi de întârziere;
(8) pct. 12.1: modificările la contract se vor face prin acord adițional.

67. Din anexa nr. 1 la contract - „Specificație la contractul nr. 17.02.2023" - rezultă că obiectul comenzii l-au constituit două bunuri: canapeaua de colț „Milano", cantitatea 1,0, prețul pentru unitate 37.580 lei, suma 37.580 lei, și puful „Milano", cantitatea 1,0, prețul pentru unitate 4.910 lei, suma 4.910 lei. Instanța a verificat corespondența dintre specificație și pct. 3.1 al contractului și constată că suma prețurilor celor două bunuri (37.580 lei + 4.910 lei) este egală cu valoarea contractului - 42.490 lei.
68. Din fișele tehnice care fac parte integrantă din contract - „Caracteristici generale a produsului - Model Colț Milano", cu data executării 17 februarie 2023 și data livrării 24 martie 2023, și „Caracteristici generale a produsului - Model PUF Milano" - rezultă că bunurile au fost individualizate prin schițe tehnice, dimensiuni, componență și denumirea stofei, fiind confecționate la comanda clientului, iar ambele fișe poartă semnăturile furnizorului și ale beneficiarului.
69. Din extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 149791 din 4 septembrie 2024 rezultă că Societatea cu Răspundere Limitată „MOBSTUDIO-SV", numărul de identificare de stat și codul fiscal 1014600021106, data înregistrării de stat 26 iunie 2014, are ca genuri de activitate, între altele, producția de mobilier și comerțul cu mobilă, fapt ce confirmă aptitudinea reclamantei de a încheia și executa operațiunea dedusă judecății.

Executarea de către reclamantă a obligației de livrare

70. Din declarația olografă semnată de Elizaveta Dobrea, depusă în adresa șefului SUP a I.P. Buiucani, comisar-șef Vladimir Petco, în care declaranta a fost preîntâmpinată despre răspunderea pentru falsul în declarații prevăzută de art. 352[1] din Codul penal, instanța stabilește că pârâta a confirmat, personal și în scris, următoarele împrejurări: că la 17 februarie 2023 a fost efectuată o comandă de mobilier în sumă de 42.490 lei; că pentru aceasta s-a achitat un avans de 20.039 lei; că comanda consta dintr-o canapea și un element moale; că a fost livrată o parte din comandă, elementul moale lipsind la livrare; că angajații furnizorului au insistat ca comanda să fie achitată integral, iar declaranta a refuzat achitarea din motivul că livrarea nu era integrală.
71. Instanța apreciază această declarație ca fiind pertinentă în sensul art. 121 din Codul de procedură civilă, întrucât privește direct împrejurările care formează obiectul probațiunii, și veridică în sensul art. 130 alin. (3) din Codul de procedură civilă, întrucât conținutul ei concordă integral cu clauzele contractului și cu specificația anexată, provine de la pârâtă însăși și nu a fost contestat de aceasta în prezentul proces.

72. Prin urmare, faptul livrării și al recepționării efective a canapelei de colț „Milano” este stabilit prin recunoașterea extrajudiciară scrisă a pârâtei, coroborată cu specificația care individualizează bunul și cu fișa tehnică semnată de aceasta. Instanța reține, de asemenea, că pârâta nu a invocat și nu a probat nici restituirea bunului către furnizor, nici existența unor vicii ale acestuia, nici faptul că bunul livrat nu ar corespunde specificației.
73. Instanța constată, totodată, că obiectul comenzii era divizibil, fiind format din două bunuri distincte, cu prețuri individuale stabilite în specificație, ceea ce permite stabilirea exactă a măsurii în care obligația de livrare a fost executată: a fost executată în privința canapelei de colț „Milano”, în valoare de 37.580 lei, și nu a fost executată în privința pufului „Milano”, în valoare de 4.910 lei.

Neexecutarea de către pârâtă a obligației de plată

74. Faptul achitării exclusiv a avansului de 20.039 lei și al neachitării celei de-a doua tranșe este stabilit, de asemenea, prin propria declarație a pârâtei, precum și prin împrejurarea că la dosar nu există nicio dovadă de plată ulterioară - chitanță, ordin de plată sau extras de cont - care să ateste vreo achitare după 17 februarie 2023.
75. Instanța reține că, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sarcina de a dovedi executarea obligației pecuniare aparține debitorului, acesta fiind cel care invocă, prin ipoteză, stingerea obligației. Pârâta nu a prezentat nicio probă în acest sens.

Demersurile prealabile ale reclamantei

76. Din somația privind achitarea datoriei contractuale, întocmită de avocatul Andrei Baș în interesele S.R.L. „Mobstudio-SV” și adresată Elizavetei Dobrea (Vornicoglo) la adresele mun. Chișinău, str. ***** și str. *****, rezultă că pârâtei i s-a solicitat achitarea datoriei contractuale în sumă de 17.541 lei în termen de 3 zile calendaristice de la recepționarea acesteia, cu avertizarea că în caz contrar va fi înaintată acțiune civilă.
77. Din avizele de recepție a trimiterilor poștale recomandate cu numerele DDS2001094702AR și DDS2001094703AR și din adeverințele poștale F. 20 anexate acestora rezultă că ambele trimiteri au fost returnate expeditorului cu mențiunea „nereclamat”.
78. Instanța reține că adresa din mun. Chișinău, str. ***** a fost indicată de pârâta însăși în cererea semnată de aceasta la 25 aprilie 2023, în care a declarat domiciliul și numărul de telefon *****, iar aceeași adresă a fost utilizată de autoritatea publică la expedierea scrisorii Inspectoratului de Poliție Buiucani al DP mun. Chișinău nr. 34/20-5918 din 5 mai 2023. A doua adresă utilizată de reclamantă - str. ***** - corespunde locului de livrare indicat în contract. În consecință, necomunicarea efectivă a somației nu este imputabilă reclamantei, care a expediat-o la ambele adrese cunoscute și confirmate, ci exclusiv destinatarului, care nu s-a prezentat la oficiul poștal pentru ridicarea corespondenței.

79. Din ordonanța procurorului adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, șef-adjunct al Oficiului Buiucani, Gheorghe Mihăilă, din 23 iunie 2023, adoptată în cadrul procesului penal nr. 750 din 18 aprilie 2023, rezultă că plângerea avocatului Coda Victor, declarată în interesele S.R.L. „Mobstudio-SV" împotriva ordonanței din 17 mai 2023 privind refuzul de a începe urmărirea penală și clasarea procesului penal, a fost respinsă ca neîntemeiată, reținându-se, în esență, că relațiile apărute între părți poartă un caracter juridico-civil. Instanța valorifică acest înscris exclusiv sub aspectul confirmării demersurilor prealabile ale reclamantei și al naturii civile a litigiului, iar nu ca temei de degrevare de probațiune, având în vedere că, potrivit art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă, caracter obligatoriu pentru instanța civilă are doar sentința penală irevocabilă.
80. În rezultatul aprecierii probelor, instanța constată ca fiind stabilite următoarele circumstanțe de fapt: la 17 februarie 2023 între părți a fost încheiat un contract valabil, având ca obiect livrarea la comandă a două bunuri individualizate, în valoare totală de 42.490 lei; pârâta a achitat avansul de 20.039 lei; reclamanta a livrat canapeaua de colț „Milano", în valoare de 37.580 lei, care a fost recepționată efectiv de pârâtă și se află în posesia acesteia; puful „Milano", în valoare de 4.910 lei, nu a fost livrat și recepționat; pârâta a refuzat semnarea actului de predare-primire și achitarea sumei restante, iar de la 3 aprilie 2023 până la data adoptării prezentei hotărâri nu a efectuat nicio plată.
81. Instanța precizează, potrivit art. 130 alin. (4) din Codul de procedură civilă, că nu a înlăturat niciuna dintre probele aflate la dosar, acestea fiind concordante între ele, iar preferința a fost acordată înscrisurilor care emană de la ambele părți ori de la autorități publice - contractul cu anexele sale, declarația olografă a pârâtei, actele poștale și cele bancare, acestea fiind suficiente, în ansamblul lor, pentru soluționarea cauzei.

Calificarea juridică a raportului litigios și legea aplicabilă

82. Potrivit art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc, între altele, din contract. În speță, izvorul obligației deduse judecății îl constituie contractul de furnizare a mobilei la comandă din 17 februarie 2023, act juridic bilateral, sinalagmatic, cu titlu oneros, încheiat în formă scrisă și semnat de ambele părți, prin care, în virtutea art. 774 alin. (1) din Codul civil, reclamanta a dobândit dreptul de a pretinde prețul, iar pârâta a urma să îl plătească.
83. Instanța constată că raportul juridic dintre părți întrunește, în sensul art. 995 alin. (1) lit. a) din Codul civil, elemente ale mai multor contracte numite: pe de o parte, elemente ale contractului de vânzare-cumpărare - predarea unor bunuri în proprietate contra prețului convenit; pe de altă parte, elemente ale contractului de antrepriză - producerea unor bunuri la comanda clientului, conform specificației și schițelor tehnice individualizate.
84. Potrivit art. 995 alin. (2) din Codul civil, dispozițiile legale aplicabile fiecărui contract numit relevant se aplică în mod corespunzător elementelor respective ale contractului complex. Instanța reține că, indiferent de proporția în care predomină unul sau altul dintre

aceste elemente, obligația esențială a clientului este identică în ambele reglementări - de a recepționa bunul și de a plăti prețul convenit, astfel încât calificarea nu produce consecințe diferite asupra soluției litigiului. În consecință, cauza se soluționează prin aplicarea clauzelor contractuale, completate cu dispozițiile generale privind executarea obligațiilor și efectele neexecutării.

85. Potrivit art. 996 din Codul civil, contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părților, dacă legea nu prevede altfel. La dosar nu există probe privind modificarea, rezoluțiunea ori nulitatea contractului din 17 februarie 2023, iar pct. 12.1 al acestuia impune forma acordului adițional pentru orice modificare. Contractul a produs, prin urmare, efecte obligatorii între părți în integralitatea sa.

Cu privire la capătul de cerere privind încasarea datoriei contractuale de 17.541 lei

86. Potrivit art. 901 alin. (1) lit. a) din Codul civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate cere executarea silită a obligației, iar conform art. 912 alin.(1) din Codul civil creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență. Din coroborarea acestor norme, instanța reține că admiterea acestui capăt de cerere presupune întrunirea cumulativă a trei condiții:
    (1) existența unei obligații pecuniare valabile,
    (2) ajungerea acesteia la scadență și
    (3) neexecutarea ei nejustificată.
87. Prima condiție este întrunită. Obligația de plată a prețului este stabilită prin pct. 3.1 și 4.1 ale contractului din 17 februarie 2023, contract valabil și neafectat de vreo cauză de ineficiență, astfel cum s-a reținut mai sus.
88. A doua condiție este, de asemenea, întrunită. Scadența celei de-a doua tranșe a fost convenită, potrivit pct. 4.1 al contractului, la data livrării mobilei și semnării actului de predare-primire. Instanța reține că livrarea s-a produs efectiv la 3 aprilie 2023, iar semnarea actului de predare-primire constituie, potrivit art. 1116 din Codul civil, o acțiune care incumbă clientului pentru garantarea predării și primirii bunului. Refuzul clientului de a semna un asemenea act nu poate paraliza efectele juridice ale predării efectiv realizate și nu îl poate exonera de obligația corelativă de plată, întrucât aceasta ar însemna ca partea aflată în neexecutare să obțină un avantaj din propria conduită, contrar exigenței de bună-credință instituite de art. 775 alin. (1) din Codul civil. A interpreta altfel clauza pct. 4.1 ar echivala cu recunoașterea în favoarea clientului a unei facultăți discreționare de a amâna nelimitat scadența propriei obligații, ceea ce ar lipsi clauza de orice efect util. În consecință, scadența obligației de plată s-a produs la momentul în care predarea bunului a fost efectiv realizată și oferită spre recepționare, respectiv la 3 aprilie 2023.

89. A treia condiție - neexecutarea nejustificată - este analizată mai jos, prin examinarea distinctă a fiecărei apărări ce rezultă din materialele dosarului.

Verificarea cuantumului datoriei

90. Instanța a verificat modul de formare a sumei pretinse și constată următoarele: valoarea totală a comenzii este de 42.490 lei, din care canapeaua de colț „Milano” - 37.580 lei, iar puful „Milano” - 4.910 lei; pârâta a achitat avansul de 20.039 lei; întrucât puful „Milano” nu a fost recepționat, reclamanta nu a solicitat prețul acestuia, limitându-și pretenția la diferența dintre valoarea bunului efectiv livrat și avansul achitat, respectiv 37.580 lei - 20.039 lei = 17.541 lei.
91. Instanța a verificat acest calcul și îl constată corect. Se reține, suplimentar, ca element de control, că diferența dintre restul de plată contractual (22.451 lei) și suma pretinsă (17.541 lei) este de 4.910 lei, sumă care corespunde întocmai prețului pufului „Milano”, nelivrat și nerecepționat. Suma pretinsă reflectă, astfel, exact contravaloarea prestației de care pârâta a beneficiat și care nu a fost acoperită de avans.

Examinarea apărărilor care rezultă din materialele dosarului

92. Prima apărare - livrarea incompletă a comenzii. Pârâta a arătat, prin declarația sa, că a refuzat achitarea din motivul că livrarea nu era integrală, elementul moale lipsind la livrare.
93. Refuzul de a executa obligația corelativă pe motivul neexecutării obligației celeilalte părți este reglementat de art. 914 alin. (1) din Codul civil, care conferă creditorului ținut să execute concomitent sau ulterior dreptul de a suspenda executarea obligației sale corelative până când debitorul s-a oferit să execute sau a executat. Instanța reține însă că acest drept nu este nelimitat: potrivit art. 914 alin. (4) din Codul civil, dreptul de a suspenda se referă la întreaga obligație sau doar la o parte din ea, după cum este rezonabil conform circumstanțelor. Sensul acestei norme, astfel cum îl stabilește instanța, este acela că suspendarea trebuie să fie proporțională neexecutării invocate, iar întinderea ei se apreciază în concret, prin raportare la importanța și la valoarea prestației neexecutate.
94. Aplicând această normă circumstanțelor stabilite, instanța constată că partea nelivrată a comenzii reprezintă 4.910 lei din valoarea totală de 42.490 lei, adică circa 11,6% din prestația datorată de furnizor, și privește un bun accesoriu - puful, iar nu bunul principal al comenzii. În schimb, pârâta a suspendat integral plata restului de preț, în sumă de 22.451 lei, reținând în posesia sa un bun în valoare de 37.580 lei pentru care achitase doar 20.039 lei. Suspendarea totală a plății pentru o neexecutare parțială de circa 11,6%, privind un bun accesoriu, depășește vădit limita rezonabilului prevăzută de art. 914 alin. (4) din Codul civil. Proporțională circumstanțelor ar fi fost, cel mult, suspendarea plății în limita valorii bunului nelivrat, respectiv 4.910 lei.

95. Mai mult, instanța constată că interesul protejat prin această apărare a fost deja satisfăcut integral prin însăși structura pretenției: reclamanta nu solicită prețul bunului nelivrat, ci exclusiv diferența de preț aferentă bunului efectiv livrat și aflat în posesia pârâtei. Așadar, suma de 4.910 lei - în limita căreia suspendarea plății ar fi fost legitimă - nu formează obiectul judecății. Apărarea este, prin urmare, lipsită de obiect în raport cu pretenția dedusă judecății și nu poate justifica neexecutarea în sensul art. 901 alin. (1) din Codul civil.
96. Instanța reține, de asemenea, că pârâta nu a notificat furnizorul despre suspendarea executării și nici nu a pretins vreodată livrarea pufului, ceea ce confirmă că refuzul de plată nu a urmărit obținerea executării prestației restante, ci neexecutarea propriei obligații. O asemenea conduită este contrară art. 775 alin. (1) din Codul civil.
97. A doua apărare - existența unei înțelegeri privind eșalonarea plății. Pârâta a susținut că cu angajații care au efectuat livrarea ar fi existat o înțelegere potrivit căreia a doua parte a plății se va efectua la livrarea celei de-a doua părți a comenzii.
98. Instanța respinge această apărare ca nedovedită. Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al obiecțiilor sale, iar la dosar nu există niciun înscris care să ateste o atare înțelegere. În plus, pct. 12.1 al contractului prevede expres că modificările la contract se fac prin acord adițional, iar potrivit art. 996 din Codul civil contractul poate fi modificat numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părților. Niciun acord adițional nu a fost prezentat, astfel încât clauza pct. 4.1 a rămas nemodificată. De altfel, chiar din declarația pârâtei rezultă că angajații furnizorului au insistat asupra achitării la momentul livrării, ceea ce exclude existența unui acord în sensul invocat.
99. A treia apărare - existența unei creanțe proprii. Pârâta a afirmat, prin aceeași declarație, că ar exista o restanță de bani a administratorului Vladimir Smirnov față de aceasta, pentru servicii de design prestate companiei „Mobilier Mille S.R.L.”.
100. Instanța constată că această afirmație nu poate influența soluția. În primul rând, creanța invocată se referă la un raport juridic distinct, cu un alt subiect de drept decât reclamanta, ceea ce exclude întrunirea condiției reciprocității necesare pentru o eventuală compensare. În al doilea rând, pârâta nu a invocat compensarea în condițiile legii, nu a înaintat cerere reconvențională și nu a prezentat nicio probă privind existența, cuantumul și exigibilitatea unei asemenea creanțe. Fiind o simplă afirmație nesusținută de probe, aceasta nu poate fi reținută în sensul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.
101. A patra apărare - lipsa actului de predare-primire și a documentelor de încasare. Pârâta a menționat că angajații care au efectuat livrarea nu dețineau act de predare-primire și nici aparat de casă.
102. Instanța reține că această împrejurare nu înlătură obligația de plată. Pe de o parte, lipsa actului de predare-primire a fost deja analizată, livrarea efectivă fiind stabilită prin

recunoașterea scrisă a pârâtei. Pe de altă parte, potrivit pct. 4.1 al contractului, plata putea fi efectuată atât în numerar, cât și prin virament bancar, iar rechizitele bancare ale furnizorului sunt indicate la pct. 13 al contractului. Pârâta avea, prin urmare, la dispoziție un mijloc de plată care nu depindea de prezența vreunui aparat de casă, iar de la 3 aprilie 2023 nu a efectuat și nici nu a încercat să efectueze vreo plată prin acest mijloc.

103. În consecință, instanța a verificat dacă neexecutarea obligației de plată ar putea fi considerată justificată în sensul art. 901 alin. (2) din Codul civil și constată că la dosar nu există nicio probă privind existența unui impediment independent de voința pârâtei care să o fi împiedicat să achite prețul bunului recepționat și deținut de aceasta din 3 aprilie 2023. Sarcina de a demonstra caracterul justificat al neexecutării aparține, potrivit normei citate, debitorului, care nu s-a conformat acestei exigențe.
104. Instanța conchide că cele trei condiții cumulative ale art. 901 alin. (1) lit. a) și art. 912 alin.(1) din Codul civil sunt întrunite: între părți s-a născut un raport obligațional valabil; obligația pecuniară a pârâtei în sumă de 17.541 lei a ajuns la scadență la 3 aprilie 2023; neexecutarea acesteia nu este justificată, niciuna dintre apărările ce rezultă din materialele dosarului nefiind fondată. În consecință, reclamanta este îndreptățită să obțină plata silită a acestei sume, iar capătul de cerere privind încasarea datoriei contractuale urmează a fi admis integral, în sumă de 17.541 lei, astfel cum s-a dispus prin dispozitivul prezentei hotărâri.

Cu privire la capătul de cerere privind încasarea penalității contractuale de 17.541 lei

105. Potrivit pct. 9.2 al contractului din 17 februarie 2023, în cazul neplății la timp a bunurilor comandate în maxim 3 zile, clientul va plăti penalizări de 0,5% din obligația neexecutată pentru fiecare zi de întârziere.
106. Instanța constată că această clauză întrunește elementele definitorii ale clauzei penale prevăzute de art. 947 alin. (1) din Codul civil, fiind o prevedere contractuală prin care părțile au evaluat anticipat prejudiciul cauzat prin neexecutare, și corespunde modalității admise de art. 947 alin. (3) din Codul civil, penalitatea fiind stipulată sub forma unei cote din partea neexecutată a obligației, pentru fiecare zi de întârziere.
107. Cerința de formă prevăzută de art. 948 din Codul civil este respectată, clauza fiind cuprinsă în contractul încheiat în formă scrisă și semnat de ambele părți, iar legea nu cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza.
108. Condiția prevăzută de art. 947 alin. (2) din Codul civil este, de asemenea, îndeplinită: prin clauza penală se garantează o creanță valabilă, caracterul valabil și exigibil al creanței principale fiind constatat la pct. 102 de mai sus.
109. Instanța reține, în plus, că penalitatea a fost stipulată ca mijloc de garantare a executării obligației, iar nu cu titlu de despăgubire în locul prestației, astfel încât, potrivit art. 949 alin.(1) din Codul civil, reclamanta este în drept să ceară atât executarea obligației

principale, cât și plata penalității. Cumulul celor două pretenții în prezenta cauză este, prin urmare, legal.

110. Potrivit art. 947 alin. (5) din Codul civil, debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Pentru considerentele expuse la pct. 90-101 de mai sus, instanța a constatat că neexecutarea obligației de plată de către pârâtă nu este justificată, astfel încât această cauză de exonerare nu este incidentă.
111. Instanța reține, de asemenea, că penalitatea prevăzută de pct. 9.2 al contractului este una de întârziere, iar nu una pentru neexecutare definitivă, fiind calculată pentru fiecare zi de întârziere. Fiind vorba despre o evaluare anticipată a prejudiciului în sensul art. 947 alin. (1) din Codul civil, reclamanta nu este ținută să dovedească existența și întinderea prejudiciului efectiv suferit, fiind suficientă dovedirea neexecutării obligației garantate, ceea ce s-a realizat în speță.
112. Reclamanta a calculat penalitatea pentru perioada 7 aprilie 2023 - 12 ianuarie 2026, aplicând cota de 0,5% zilnic asupra sumei de 17.541 lei. Instanța a verificat operațiunile aritmetice și constată: penalitatea zilnică este de 87,705 lei (17.541 lei × 0,5%), indicată în acțiune cu rotunjire la 87,7 lei; perioada indicată cuprinde 1.012 zile; penalitatea astfel calculată constituie 88.752 lei (1.012 zile × 87,7 lei).
113. Data de început a curgerii penalității - 7 aprilie 2023 - corespunde expirării termenului de 3 zile prevăzut de pct. 9.2 al contractului, calculat de la data livrării bunului, respectiv de la 3 aprilie 2023, dată stabilită mai sus. Baza de calcul - 17.541 lei - corespunde „obligației neexecutate” în sensul pct. 9.2 al contractului, astfel cum a fost stabilită.
114. Instanța reține că reclamanta nu a solicitat încasarea penalității în cuantumul integral calculat, ci, apreciind că acesta depășește considerabil cuantumul creanței principale, și-a limitat expres pretenția la suma de 17.541 lei, egală cu datoria contractuală. Potrivit art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant, astfel încât obiectul judecății îl constituie exclusiv suma de 17.541 lei cu titlu de penalitate, iar instanța nu este în drept să depășească această limită.
115. Deși pârâta nu a formulat cerere de reducere a penalității, instanța a verificat caracterul proporțional al sumei pretinse prin prisma art. 953 alin. (1) din Codul civil, reținând următoarele.
116. În primul rând, norma citată condiționează reducerea penalității de existența unei cereri a debitorului - „la cererea debitorului”, ceea ce exprimă principiul disponibilității. În cauza de față o asemenea cerere nu a fost formulată, pârâta neprezentând referință și neinvocând niciun mijloc de apărare în acest sens. Prin urmare, instanța nu este în drept să dispună reducerea din oficiu.
117. În al doilea rând, chiar examinând împrejurările cauzei, instanța nu identifică un caracter disproporționat de mare al penalității solicitate. Penalitatea efectiv pretinsă -

17.541 lei - reprezintă circa 19,8% din penalitatea contractuală calculată pentru întreaga perioadă de întârziere (88.752 lei) și este egală cu cuantumul creanței principale, pentru o întârziere de 1.012 zile, adică de peste doi ani și nouă luni. Prin autolimitarea pretenției la nivelul creanței principale, reclamanta a înlăturat ea însăși disproporția dintre penalitatea contractuală și obligația garantată, iar suma rezultată corespunde exigențelor de echitate și bună-credință prevăzute de art. 775 alin. (1) din Codul civil.

118. În al treilea rând, instanța ia în considerare și interesele ocrotite prin lege ale creditorului, la care se referă art. 953 alin. (1) teza a doua din Codul civil: reclamanta a fost lipsită de folosința sumei de 17.541 lei pe o perioadă de peste doi ani și nouă luni, a suportat costurile demersurilor prealabile de recuperare amiabilă și a fost nevoită să se adreseze instanței, în condițiile în care bunul livrat a rămas în posesia pârâtei, deși, potrivit pct. 6.2.1 al contractului, mobilierul rămâne proprietatea furnizorului până la achitarea integrală a obligațiilor financiare ale clientului.
119. Instanța conchide că clauza penală de la pct. 9.2 al contractului este valabilă, că condițiile de aplicare a acesteia sunt întrunite, că penalitatea a fost corect calculată și că suma pretinsă nu este disproporționat de mare. În consecință, capătul de cerere privind încasarea penalității contractuale urmează a fi admis integral, în limitele pretenției formulate, respectiv în sumă de 17.541 lei, astfel cum s-a dispus prin dispozitivul prezentei hotărâri.

Cu privire la cheltuielile de judecată

120. Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Întrucât ambele capete de cerere au fost admise integral, reclamanta este partea care a avut câștig de cauză, iar cheltuielile de judecată urmează a fi compensate integral, fără a fi aplicabilă regula proporționalității instituită de teza a doua a normei citate.
121. Valoarea acțiunii, determinată potrivit art. 87 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă din suma cerută, constituie 35.082 lei (17.541 lei datorie + 17.541 lei penalitate). Potrivit pct.1.1.2 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023, pentru valoarea acțiunii cuprinsă între 5.001 și 50.000 lei taxa de stat constituie 250 lei + 4% din valoarea acțiunii care depășește 5.001 lei. Aplicând această normă, taxa de stat legal datorată constituie 1.453,24 lei (250 lei + 4% × 30.081 lei = 250 lei + 1.203,24 lei).
122. Din ordinul de plată nr. 831 din 23 ianuarie 2026, emis prin OTP Bank S.A., cu destinația „Taxa de stat pentru cererile de chemare în judecată conform notei de plată 00767647892929 din 23.01.2026”, rezultă că reclamanta a achitat 1.454 lei, adică cu 0,76 lei mai mult decât taxa de stat legal datorată. Întrucât compensarea cheltuielilor de judecată se dispune în limita sumelor legal datorate, iar suma achitată în plus este

supusă restituirii potrivit art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea taxei de stat nr. 213/2023, instanța dispune încasarea de la pârâtă a taxei de stat în sumă de 1.453,24 lei.

123. Taxa de timbru constituie 200 lei, potrivit art. 2 alin. (4) din Legea taxei de stat nr. 213/2023, și a fost achitată de reclamantă prin ordinul de plată nr. 84 din 23 ianuarie 2026, în contul Judecătoriei Chișinău. Taxa de timbru este supusă compensării de către partea care a pierdut procesul, având în vedere că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 20 din 26 septembrie 2024, în vigoare din 26 septembrie 2024, a fost declarat neconstituțional textul „și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul" din art. 2 alin. (2) al Legii taxei de stat nr. 213/2023. Prin urmare, suma de 200 lei urmează a fi încasată de la pârâtă în beneficiul reclamantei.
124. Potrivit art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat și în măsura în care cheltuielile au fost reale, necesare și rezonabile. Instanța verifică, în consecință, patru condiții distincte.
125. Condiția reprezentării prin avocat este îndeplinită: reclamanta a fost reprezentată de avocatul Andrei Baș în temeiul mandatului seria MA nr. 2355183 din 24 decembrie 2025, anexat la cererea de chemare în judecată.
126. Condiția caracterului real este confirmată prin factura fiscală seria și numărul EBE000858284, cu data eliberării și data livrării 23 ianuarie 2026, emisă de Cabinetul Avocatului „Andrei Baș", cod fiscal 3202250506060, în adresa beneficiarului „MOBSTUDIO-SV" S.R.L., cod fiscal 1014600021106, pentru „servicii asistență juridică" în sumă de 5.000 lei. Instanța reține că acest înscris, document de strictă evidență, atestă atât prestarea serviciului, cât și nașterea în sarcina reclamantei a obligației de plată a contravalorii acestuia.
127. Condiția caracterului necesar rezultă din natura litigiului, care a impus analiza raportului contractual și a clauzelor acestuia, calcularea penalității de întârziere, parcurgerea demersului prealabil de somare la cele două adrese cunoscute ale pârâtei, colectarea și sistematizarea înscrisurilor, inclusiv a materialelor din procedura penală anterioară, precum și redactarea cererii de chemare în judecată cu respectarea exigențelor art. 166-167 din Codul de procedură civilă - operațiuni care presupun cunoștințe juridice de specialitate.
128. Condiția caracterului rezonabil a fost apreciată de instanță prin raportare la valoarea acțiunii - 35.082 lei, față de care suma solicitată reprezintă circa 14,3%, la volumul efectiv al lucrărilor executate de avocat, la complexitatea medie a cauzei și la împrejurarea că aceasta a fost examinată în procedură scrisă, fără dezbateri orale. Prin raportare la aceste criterii, instanța apreciază că suma de 5.000 lei nu este excesivă și corespunde exigențelor art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, motiv pentru care urmează a fi compensată integral.

129. În consecință, de la pârâtă urmează a fi încasate în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată în sumă totală de 6.653,24 lei, formate din taxa de stat - 1.453,24 lei, taxa de timbru - 200 lei și cheltuielile de asistență juridică - 5.000 lei.
130. Rezumând, instanța constată că acțiunea înaintată de S.R.L. „Mobstudio-SV" împotriva Elizavetei Dobrea este întemeiată și probată, urmând a fi admisă, cu încasarea de la pârâtă în beneficiul reclamantei a datoriei contractuale în sumă de 17.541 lei, a penalității contractuale în sumă de 17.541 lei, a taxei de stat în sumă de 1.453,24 lei, a taxei de timbru în sumă de 200 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5.000 lei, iar în total a sumei de 41.735,24 lei. Instanța a verificat suma totală, care corespunde adunării sumelor componente (17.541 + 17.541 + 1.453,24 + 200 + 5.000 = 41.735,24 lei).
131. Potrivit art. 255 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen creditorul poate solicita executarea silită, aspect care urmează a fi explicat părților în dispozitiv.
132. Potrivit art. 276⁴ alin. (3) din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.
133. În conformitate cu art. 94, 96, 243, 255 și 276² - 276⁴ din Codul de procedură civilă, judecătorul

h o t ă r ă ş t e:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Mobstudio-SV" împotriva Elizavetei Dobrea cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Elizaveta Dobrea, IDNP *****, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Mobstudio-SV", IDNO 1014600021106:

1) suma de 17.541 lei (șaptesprezece mii cinci sute patruzeci și unu lei), cu titlu de datorie;
2) suma de 17.541 lei (șaptesprezece mii cinci sute patruzeci și unu lei), cu titlu de penalitate contractuală;
3) suma de 1.453,24 lei (una mie patru sute cincizeci și trei lei, 24 bani), cu titlu de taxă de stat;
4) suma de 200 lei (două sute lei), cu titlu de taxă de timbru;
5) suma de 5.000 lei (cinci mii lei), cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Iar în total suma de 41.735,24 lei (patruzeci și una mii șapte sute treizeci și cinci lei, 24 bani).

Prezenta hotărâre urmează a fi executată benevol, în condițiile legii, în termen de cel mult 15 zile de la rămânerea definitivă.

Se explică părților că, după expirarea acestui termen, creditorul este în drept să solicite executarea silită, în condițiile Codului de executare.

Prezenta hotărâre se expediază participanților și se publică pe pagina web oficială a instanței - https://jc.instante.justice.md/.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecătorul /semnătura/ Marianna Boico

Textul corespunde originalului
Judecătorul *Marianna Boico*